08/12/2020

Дан Светог Севастијана Џексонског 2020. лета Господњег

Година за нама била је по много чему посебна, па је тако и са овогодишњом прославом Светог оца нашег Севастијана Џексонског. Поштоваоци и поклоници из његовог предачког Херцег Новог, братског града Џексону, из његовог родног Сан Франциска, из Лос Анђелеса, где је основао прву цркву и где је служио, као и из других делова Калифорније и Сједињених Америчких Држава, нису, нажалост, могли остварити своју велику жељу да и ове године дођу у Џексон о празнику његовог покровитеља.

Но управо у њиховом одсуству, осетили смо њихово присуство можда и снажније него претходних година. Испуњујући полупразну цркву њиховим ликовима у своме срцу и својим духовним видом, запитали смо се колико смо раније били благодарни једни за друге, колико смо ценили и неговали своје скупо плаћено јединство у Телу и Крви Христовој, за нас распетом и за нас проливеној? Колико смо вредновали време као дар, колико мудро смо га користили, искупљивали и освештавали својим животом, или смо одлагали

покајање и помирење, заборављајући да не знамо ни дана ни часа када ћемо окончати своје земаљско путешествије? Сада, када нас је било много мање физички присутних у цркви, сваки лик сијао је пред нама као жива икона Божја, а они који нису били са нама чинили су нам се присније и дражи него икада пре.

Велику утеху и охрабрење донео нам је владика Максим својим доласком у суботу поподне. Тога дана почео је Божићни пост, те смо били срећни и благодарни да чишћење и украшавање јасала свога срца за рођење Богомладенца започнемо са његовим благословом и у његовом присуству. Током вечерње службе, пред коју нам је изненадно отказало грејање у храму, неколицина нас који смо могли учествовати, са маскама преко лица и хладноћом у костима, али једни уз друге и са Епископом међу нама, осетила је у својим срцима оно што су осетили свети апостоли Петар, Јаков и Јован на Таворској гори, на том неугледном и неудобном месту, на коме нису имали ничега осим једни друге, и преображенога Господа у слави са Светим Илијом и Мојсијем, те смо и ми шапутали: Добро нам је овде бити (Мт. 17, 4). Грејање је могло бити поправљено тек у уторак, по окончању целокупне прославе, па смо тако и током богослужења у недељу и понедељак у прохладној цркви могли да се присетимо свога детињства, када смо се у храмовима грејали само топлином Божје благодати и тајинског присуства и жаром своје вере и љубави.

У недељу је служена света Литургија на којој смо се молитвено присетили оснивача наше цркве. Славио се Свети апостол Матеј, а читано свето Јеванђеље о Добром Самарјанину. Владика Максим нас је подсетио да, иако имамо много разлога да будемо поносни на своје порекло, припадност и призвање, позвани смо да их својим делима и својим животом потврдимо, а чинећи добро и бринући чак и о онима који су нам по земаљским схватањима страни, можемо и њих придобити за Господа и учинити својим ближњима. Свети Севастијан, главни оснивач џексонске парохије, управо је то чинио, те је тако све грешне деобе укинуо, удаљености премостио и својом љубављу, добротом, вером и молитвом, Христом у себи, повезао неспојиво, Исток и Запад, Север и Југ.

Након Божанске Литургије, по дивном, сунчаном и топлом дану, у складу са важећим прописима, послужен је ручак напољу, уз црквену салу. Већ годинама на недељу оснивача цркве се служи бакалар припремљен на бокељски начин, одакле је потицала већина црквених оснивача. Припрема се по рецепту и уз надзор 91-годишње Данице Милосовић, чији свекар и свекрва

су дошли у Америку из херцегновских насеља Камено и Поди. Током ручка, Богдан Бо Гилман, са мајчине стране члан знамените џексонске породице Вуковић, у име Фонда за бригу о старима, који је установио његов блаженопочивши ђед Недељко Нећо Вуковић а којим сада руководи његова тетка Лана, уручио је владики Максиму и епархијској издавачкој кући Свети Севастијан Прес (која је само ове године објавила 20 нових наслова) веома издашан и значајан прилог за штампање монографије о џексонском гробљу. Благајница Парохијског савета, протођаконица Даница Павлов, уручила је у име парохије прилог са истом наменом. Књига је, после више година темељних и детаљних припрема, на иницијативу и под будним оком и уредничким руковођењем владике Максима, великим трудом Драгане Машић, вероучитељице из Новога Сада, ауторке књиге, приљежним сатрудништвом ђаконице Викторије Стојановић, и графичким решењима даровитог Дениса Викића из Врњаца, у штампи. Имаће 450 страница квалитетног папира, 1000 врхунских фотографија у пуном колору, дела двоје мајстора фотографије, Лазара Ларија Ангиера и поменуте ђаконице Викторије, опширне уводе о таласима српске имиграције у Америку и о осталим српским православним гробљима у овој земљи, као и азбучни и абецедни индекс свих имена са надгробних споменика џексонског гробља.

Радосна новина ове године је и довршена служба Светом Севастијану Џексонском и Санфранциском. Служби написаној још пред канонизацију Светога 2015. лета Господњег, додати су канон на јутрењи истог аутора, донедавног ђакона а сада презвитера Вељка Васиљева из Епархије бачке епархије, као и акатист, по божанском надахнућу дело монахиње Олимпијаде (Кадић) из Митрополије црногорско-приморске. У недељу увече, у навечерје празника Светог Севастијана, по први пут је празнично, свечано прочитан акатист, већим делом у енглеском преводу (трудом Зоране Бјеличић из Београда), од стране окупљеног свештенства: владике Максима, проте Василија Цвијановића из светосевастијановског Санфранциског залива, проте Стевана Тумбаса, умировљеног пароха џексонског и активног саветника џексонске Мисије и Кампа Светог Саве, садашњег пароха Марка Бојовића и ђакона Драгана Стојановића, уз молитвено учешће верног народа. Након службе, свештенству и верном народу подељени су новоодшампани зидни календари за следећу годину, са фотографијама из црквеног живота и графичким уређењем парохијанина Лазара Ангиера, међу којима су и два слетлописа којима се чини омаж двојици новопреминулих, блаженопочивших архијереја наше Патријаршије, Патријарха српског Иринеја и Митрополита црногорско-приморског Амфилохија.

У понедељак је осванuо још један дан необично леп за ово доба године. Пред дверима храма владику Максима су дочекали прота Дане Поповић и прота Павел Волменски из Сакрамента, већ поменути прота Стеван и парохијски свештеник и ђакон. Ђакон Драган Стојановић је рукоположен на овај велики празник, а ове године се навршило 6 лета његове верне, посвећене службе. Само месец дана раније, на празник Светог Лонгина Сотника, навршило се и 20 година од рукоположења протођакона Триве Павлова, умировљеног парохијског ђакона, носиоца ордена Светог Севастијана, који се са остатком заједнице много заложио и потрудио у проглашењу архимандрита Севастијана светим, као и у преносу његових светих моштију из Жиче у Џексон. По благослову владике, надахнуту беседу по читању Јеванђеља одржао је прота Павел, старешина Вазнесењског храма Руске Заграничне Цркве у главном граду савезне државе Калифорније, који је своју љубав и поштовање према Светом Севастијану додатно продубио након свог исцелења на његовој канонизацији пре пет година. Он је богословио о вези Бога Оца и Бога Сина и нашем познању Оца познањем Сина и јединству са Оцем кроз јединство са Сином. Син је и Женик наше душе и Цркве као људске заједнице, који су некада били продати греху, али их је Женик искупио, украсио и у своју палату примио. Око дворишта палате чују се примамљиви гласови заводника, демона, који би да нас призову у стари, грешни живот, а на које ћемо остати глуви само ако останемо у средишту палате, у своме срцу, верни своме Женику и Искупитељу. У том подвигу мужаствени заступник биће нам дивни и свети Севастијан, који је, мисионаређи целим светом, у себи и собом носио и проносио и доносио Царство Небеско и у сваком човеку увиђао и целивао икону Божју.

Током Литургије благословени су славски колач и жито четворочлане породице Раисовић (Rajc) и Лазара Ангиера, који су након богослужења у дворишту свога љупког и топлог дома послужили славски ручак најужем кругу гостију.

Обавештени смо да су свете Литургије служене на овај празник у бројним храмовима наше Цркве у Америци. У поподневним сатима празника, посетио нас је старешина руске Саборне цркве у Сан Франциску, у којој почивају мошти Светог Јована Шангајског Чудотворца, са молбом да одслужи молебан пред моштима Светог Севастијана. Том приликом нас је обавестио да је свештеник Тихвинског храма у Москви, са којим је посетио Џексон 2016. године, од руског Архиепископа западноамеричког Кирила добио делић светитељевих моштију за свој храм, у коме је такође на овај дан служена

света Литургија. Током 2020. године сазнали смо и да су два детета рођена ове године названа по нашем Светом Севастијану Џексонском, иако породице нису српског порекла. Један малишан је рођен у Северној Каролини, од оца Грка, свештеника, и мајке православне Американке, која је још као девојка узела учешћа у свечаности канонизације Светог Севастијана у Алхамбри 2015. године. Други дечак је рођен у Санфранциском заливу, од родитеља православних Американаца, оца италијанског и мајке немачко-финског порекла. И једна и друга породица је током године посетила цркву, поклонила се моштима Светог Севастијана и преузела икону Светога. Из светосавске и светосевастијановске Боке и Херцег Новог нам је јављено да је о Севастијановдану припремљен велики број икона Светога украшен племенитим металима и драгим камењем, од чије продаје ће се засновати Фонд Светог Севастијана, којим ће се наставити његова мисионарска делатност, а између осталог и обновити парохијски дом у Севастијановим предачким Сасовићима крај Херцег Новог као Дом Светог Севастијана. Из Београда нам је јављено да је и ове године, трећи пут заредом, након што је њиховом дом, на путу ка Цетињском манастиру по молби митрополита Амфилохија, посетио Свети Севастијан кроз чест својих светих моштију, породица младог земунског адвоката прославила празник Светога као своју заветну славу. На годишњој парохијског скупштини, за две седмице, по угледу на вредно и пожртвовано Коло српских сестара, које под покровитељством Свете Петке неуморно дела још од 30-их година прошлог века, мушкарци Светосавске парохије у Џексону намеравају да оснују Братство Светог Севастијана.

Док завршавамо писање овог чланка, до нас је стигла вест да се, свега два дана по празнику Светог Севастијана, упокојио дивни свештеник прошле године основане цркве Светог Севастијана у главном граду савезне државе Неваде, Карсон Ситију, прота Џејмс Барфилд. Овај рођени Американац који је у својим младићким годинама постао православан основао је и цркву Рођења Светог Јована Крститеља у Рину, Невада. Блажена, кротка душа, која се несебично жртвовала за своју паству и за добро Цркве и која ће наставити да сија и обасјава и са онога света.

„Свети оче наш Севастијане,“ како певамо у новонаписаном акатисту, „Господа умоли да нам подари мир у нама и око нас, ангелску чистоту, кротост и ревност, љубав искрену и топлу, радост васкршњу и неугасиву и спасење истинито, да у Господу Христу једно будемо,“ да удостојени будемо ослобођења од садашње невоље и патње, те да наредног лета у још већем броју и благољепију, у здрављу и радости прославимо твој празник и

Пресвету Тројицу коју си ти свим својим бићем и животом прославио!

spc.rs